Pregaria.cat

Entrada

Divendres Verd

Per MartaF el dc., 25/11/2020 - 08:00

Déu digué: «Us dono totes les herbes que fan llavor per tota la terra, i tots els arbres fruiters i els que fan llavor: que us serveixin d'aliment. I a tots els animals salvatges, a tots els ocells i a totes les cuques que s'arrosseguen per terra, a tot el que viu, els dono tota l'herba verda per aliment». I fou així. (Gènesi: 1,29-30).

I si al començament va ser així, per què hem deixat de donar-ne gràcies? Els Estats Units és un país jove però molt orgullós del passat que lluita aferrissadament per preservar. En canvi, a Europa, la tradició ens molesta i per això ens hem desfet d'aquells festivals que abans celebràvem lligats als cicles de la collita. Però el calendari dels americans diu que demà és Acció de Gràcies perquè és el quart dijous de novembre, un dia per reunir la família al voltant de la taula i compartir un gran àpat, agraïts per la prosperitat que els envolta però, també, per la memòria del seu país. El 1620, un grup de pelegrins va salpar d'Anglaterra fins a Amèrica amb el vaixell *Mayflower*. Desemparats en terra estrangera, un indi de la tribu pawtuxet els va salvar de la misèria perquè els va ensenyar a conrear blat, a caçar, a pescar i a conèixer les plantes verinoses. Sense aquest gest d'amor altruista, no haurien pogut sobreviure. Per això, ni els descendents del *Mayflower* ni els hereus d'un país que té poques pàgines en els llibres d'història no ho han volgut oblidar. Tanmateix, és una pàtria plena de contradiccions perquè l'endemà d'Acció de Gràcies s'han inventat una llaminadura capitalista anomenada *Black Friday* que només fa honor a gastar els diners com si el món s'acabés. I, com totes les llaminadures, corca per dins i només serveix per enganyar les ganes de menjar. Però, com podem ser fidels a l'esperit dels indígenes americans i no naufragar en l'oceà del consum, empesos per les mentides de la felicitat de les coses? Fem que aquest divendres no sigui negre sinó verd, i que sigui un cant a la natura que ens tenyeixi d'esperança. Resistim-nos a la irresponsabilitat i convertim la festa de comprar en una llavor que doni fruits de veritat. Rebel·lem-nos i sortim a passejar i a badar pels marges i pels camins de color verd, sense necessitar res més que nosaltres mateixos, i que l'únic que gastem aquest dia siguin soles de sabates.